

1486

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 11 grudnia 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 30 lipca 1952 r. w sprawie należytego zagospodarowania zbędnych maszyn, urządzeń i sprzętu mechanicznego do robót ziemnych, budowlanych i montażowych.

Na podstawie § 3 pkt 1 lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z § 1 uchwały nr 646 Rady Ministrów z dnia 5 września 1951 r. w sprawie należytego zagospodarowania nie wykorzystanych środków produkcji urzędów oraz państwowych instytucji i jednostek gospodarczych (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1134) zarządza się, co następuje:

§ 1. W instrukcji w sprawie powoływania i zakresu działania komisji kwalifikacyjnych oraz zasad wynagrodzenia członków tych komisji i rzeczoznawców, stanowiącej załącznik nr 4 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 lipca 1952 r. w sprawie należytego zagospodarowania

zbędnych maszyn, urządzeń i sprzętu mechanicznego do robót ziemnych, budowlanych i montażowych (Monitor Polski Nr A-73, poz. 1166), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 7 ust. 1 liczbę 10 zastępuje się liczbą 12;
- 2) w § 8:
 - a) w ust. 1 liczbę 15 zastępuje się liczbą 18 i liczbę 10 zastępuje się liczbą 12,
 - b) w ust. 2 liczbę 30 zastępuje się liczbą 36 i liczbę 20 zastępuje się liczbą 24.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1953 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

1487

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 11 grudnia 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 1 października 1951 r. w sprawie należytego zagospodarowania zbędnych obrabiarek do metali i drewna.

Na podstawie § 3 pkt 1 lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z § 1 uchwały nr 646 Rady Ministrów z dnia 5 września 1951 r. w sprawie należytego zagospodarowania nie wykorzystanych środków produkcji urzędów oraz państwowych instytucji i jednostek gospodarczych (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1134) zarządza się, co następuje:

§ 1. W instrukcji w sprawie powoływania i zakresu działania komisji kwalifikacyjnych oraz zasad wynagrodzenia członków tych komisji i rzeczoznawców, stanowiącej załącznik nr 3 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia

1 października 1951 r. w sprawie należytego zagospodarowania zbędnych obrabiarek do metali i drewna (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-89, poz. 1225 oraz z 1952 r. Nr A-37, poz. 544), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 8 ust. 1 liczbę 10 zastępuje się liczbą 12;
- 2) w § 9:
 - a) w ust. 1 liczbę 15 zastępuje się liczbą 18 i liczbę 10 zastępuje się liczbą 12,
 - b) w ust. 2 liczbę 30 zastępuje się liczbą 36 i liczbę 20 zastępuje się liczbą 24.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1953 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

1438

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 grudnia 1953 r.

w sprawie zasad odprowadzania przeznaczonych na finansowanie inwestycji części amortyzacji środków trwałych przedsiębiorstw państwowych działających na zasadach rozrachunku gospodarczego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 oraz z 1951 r. Nr 25, poz. 189) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o centralnym zarządzie, należy przez to rozumieć:
 - a) centralny zarząd lub jednostkę równorzędną,
 - b) podległe bezpośrednio naczelnemu organowi administracji państwowej przedsiębiorstwo wielozakładowe, którego zakłady działają według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego,
 - c) naczelny organ administracji państwowej lub urząd równorzędny sprawujący funkcje centralnego zarządu (dokonywający rozliczeń z budżetem centralnym za podległe przedsiębiorstwa);
- 2) o zarządzie terenowym, należy przez to rozumieć wojewódzki zarząd przedsiębiorstw terenowych w zakresie jego funkcji wykonywanych w stosunku do przedsiębiorstw rozliczających się z jednostkowym budżetem wojewódzkim;
- 3) o przedsiębiorstwach, należy przez to rozumieć również zakłady działające na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego oraz jednostki utrzymywane z narzutu na koszty własne podległych przedsiębiorstw;
- 4) o amortyzacji, należy przez to rozumieć część funduszu amortyzacyjnego przeznaczoną na finansowanie inwestycji;
- 5) o amortyzacji indywidualnej, należy przez to rozumieć część lub całość amortyzacji przedsiębiorstw, przeznaczoną stosownie do planu sfinansowania inwestycji na ich własne inwestycje;
- 6) o nadwyżkach amortyzacji przedsiębiorstw, należy przez to rozumieć część lub całość amortyzacji przedsiębiorstw nie przeznaczoną stosownie do planu sfinansowania inwestycji (bilansu dochodów i wydatków) na finansowanie ich własnych inwestycji;
- 7) o nadwyżkach amortyzacji scentralizowanej, należy przez to rozumieć:
 - a) w zakresie przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym — część lub całość amortyzacji akumulowanej na rachunku scentralizowanej amortyzacji centralnego zarządu, niepotrzebną stosownie do danego zbiorczego planu sfinansowania inwestycji (zbiorczego bilansu dochodów i wydatków) na finansowanie inwestycji objętych nim przedsiębiorstw,
 - b) w zakresie przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi — część lub całość amortyzacji akumulowanej na rachunku scentralizowanej amortyzacji terenowego zarządu, niepotrzebną stosownie do — dotyczącego przedsiębiorstw rozliczających się z jednostkowym budżetem wojewódzkim — zbiorczego planu sfinansowania inwestycji (zbiorczego bilansu dochodów i wydatków) na finansowanie inwestycji objętych nim przedsiębiorstw.

§ 2. 1. W jednostkowych planach sfinansowania inwestycji należy amortyzację przedsiębiorstw przeznaczyć w pierwszym rzędzie na finansowanie ich własnych inwestycji.

2. Centralne zarządy są jednak upoważnione do centralizowania — według własnego uznania — całości amortyzacji zarówno przedsiębiorstw objętych jak i nie objętych planami sfinansowania inwestycji. Terenowe zarządy są na tych samych warunkach upoważnione do centralizowania całości amortyzacji przedsiębiorstw rozliczających się z jednostkowym budżetem wojewódzkim.

3. W przypadku powzięcia decyzji w myśl ust. 2, centralny (terenowy) zarząd przy sporządzaniu i zatwierdzaniu jednostkowych planów sfinansowania inwestycji ustala w tych planach obowiązek odprowadzenia przez inwestorów całości ich amortyzacji na rachunek jednostki nadrzędnej. W tym przypadku w jednostkowych planach sfinansowania inwestycji pokrycie zapotrzebowania nie może być zaplanowane w żadnym przypadku z amortyzacji własnej (indywidualnej), a na pokrycie niedoborów środków inwestycyjnych inwestorów powinna być przeznaczona w pierwszym rzędzie całość amortyzacji wszystkich przedsiębiorstw objętych danym zbiorczym bilansem dochodów i wydatków.

§ 3. 1. Nadwyżki amortyzacji przedsiębiorstw podległych centralnym zarządom będą odprowadzane na rachunki scentralizowanej amortyzacji tych zarządów.

2. Nadwyżki amortyzacji przedsiębiorstw podległych zarządom terenowym, a rozliczających się z jednostkowym budżetem wojewódzkim, będą odprowadzane na rachunki scentralizowanej amortyzacji tych zarządów.

3. Nadwyżki amortyzacji scentralizowanej będą odprowadzane na dochód właściwych budżetów.

§ 4. Jeżeli centralny zarząd obejmuje kilka grup przedsiębiorstw, dla których to grup sporządza się oddzielne bilanse zbiorcze:

- 1) scentralizowanie amortyzacji, o którym mowa w § 2 ust. 2 i 3, jest dokonywane w obrębie poszczególnych grup przedsiębiorstw;
- 2) nadwyżki amortyzacji przedsiębiorstw (§ 3) będą odprowadzane na rachunek scentralizowanej amortyzacji dotyczący danej grupy przedsiębiorstw;
- 3) rachunki amortyzacji scentralizowanej będą w bankach specjalnych prowadzone odrębnie dla każdej grupy przedsiębiorstw.

§ 5. W przypadku zaliczenia do oddzielnej grupy (§ 4) tylko jednego przedsiębiorstwa przepisy § 2 ust. 2 i 3 oraz §§ 3 i 4 nie mają zastosowania. Przedsiębiorstwo takie odprowadzać będzie nadwyżkę swej amortyzacji na dochód budżetu.

§ 6. Oprócz nadwyżek amortyzacji przedsiębiorstw określonych w § 5 na dochód właściwych budżetów będą odprowadzane nadwyżki amortyzacji następujących przedsiębiorstw:

- 1) przedsiębiorstw jednozakładowych lub przedsiębiorstw wielozakładowych, których zakłady nie działają według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, a podległych bezpośrednio naczelnym organom administracji państwowej (urzędom równorzędnym);
- 2) przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi, z wyjątkiem przedsiębiorstw podporządko-

wanych zarządom terenowym i rozliczających się z jednostkowym budżetem wojewódzkim.

§ 7. Odrębne przepisy określą tryb akumulacji oraz rozliczeń amortyzacji indywidualnej i scentralizowanej, tryb dokonywania przelewów amortyzacji scentralizowanej na rachunki inwestorów bezpośrednich oraz tryb odprowadzania i rozliczania przeznaczonych na dochód

budżetu nadwyżek amortyzacji przedsiębiorstw i nadwyżek amortyzacji scentralizowanej.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r., z tym że ustalone w nim zasady należy uwzględnić przy zatwierdzaniu limitów finansowania inwestycji scentralizowanych na I kwartał 1954 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

1489

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 10 grudnia 1953 r.

w sprawie utworzenia na uniwersytetach studiów praktycznej nauki języków obcych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się pozawydziałowe studia praktyczne: nauki języków obcych na:

- 1) Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie;
- 2) Uniwersytecie Warszawskim;
- 3) Uniwersytecie Poznańskim;

- 4) Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie;
- 5) Uniwersytecie Wrocławskim im. Bolesława Bieruta;
- 6) Uniwersytecie Łódzkim;
- 7) Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1953 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: w z. *E. Krassowska*

1490

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 3 grudnia 1953 r.

w sprawie nadania odznaki „Za wzorową pracę w służbie zdrowia”.

Na podstawie § 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1950 r. o ustanowieniu i nadaniu odznaki „Za wzorową pracę w służbie zdrowia” (Monitor Polski Nr A-85, poz. 1032) nadaje

się odznakę „Za wzorową pracę w służbie zdrowia” pracownikom wymienionym w załączniku.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

Załącznik do zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 3 grudnia 1953 r. (poz. 1490).

WYKAZ OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „ZA WZOROWĄ PRACĘ W SŁUŻBIE ZDROWIA” W DNIU 7 LISTOPADA 1953 R.

Andrzejczak Leokadia, Brzozowski Jan, Buraczewska Olga, Cichoeka Bronisława, Czerner Alicja, Czubska Jadwiga, Danielski Jan, Dolska Cecylia, Dziedzicka Emilia, Freytag Józef, Głowacka Wiera, Graczeński Jan, Grzella Maria, Grzybowska Anna, Gwiazdziński Tadeusz, Janiak Maria, Janicki Mikołaj, Janczura Ewa, Karwowski Czesław, Kaszewska Maria, Kawko Bronisława, Kirkowska Irena, Klimkiewicz Alfred, Kłossowski Czesław, Knorr Maria, Kosiński Władysław, Kozakow Helena, Legatowa Bronisława, Matysiak Władysława,

Mieszkowski Witold, Mikulska Janina, Milewski Mieczysław, Nikodemka Apolonia, Nowińska Stanisława, Ossowska Władysława, Oziębło Zdzisław, Piekarowicz Apolonia, Piotrowski Jan, Puczkowska Maria, Rupniewski Edmund, Stankiewicz Idalia, Stepień Maria, Swiderski Michał, Szymczyk Franciszek, Tynecki Józef, Walczakowa Julia, Włodarski Bronisław, Woitasik Tadeusz, Zademska Maria, Zadrożyńska Toboła Klara, Zyskowska Helena.

1491

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ I DYPLOMEM „ZASŁUŻONEGO RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione w 1953 r. odznaką i dyplomem

„ZASŁUŻONEGO RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła:

Honza Włodzimierz, Jakubowski Jan, Nawrocki Franciszek, Wasikowski Jan;

przez Ministra Przemysłu Lekkiego:

Kisera Włodzimierz, Kusior Franciszek.